

Návrh

ZÁKON

.....č. / ... Z. z.

o sociálnej práci a o podmienkach výkonu sociálnej práce. (pracovný názov)

Prvá časť ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

V základných ustanoveniach sa premieta základná logika, na ktorej je konštruovaný návrh celej úpravy - sociálnu prácu v praxi môže vykonávať len ten, kto ju vyštudoval a len ten, kto sociálnu prácu vyštudoval a vykonáva ju v praxi je sociálny pracovník, resp. odborný asistent sociálnej práce. Vzdelanie je elementárnym znakom každej profesie a je preto pochopiteľné, že ani pre profesiu sociálnej práce to nemôže byť inak. Úvodné ustanovenia ďalej uvádzajú v zásade obsah návrhu zákona. Návrh upravuje všetky atribúty, ktoré prináležia etablovanej profesii – odbornú spôsobilosť, profesijné tituly, výkon samostatnej praxe, profesijnú organizáciu a jej úlohy, ďalšie vzdelávanie.

Aj keď má byť zákon primárne venovaný sociálnej práci a jej vykonávateľom, neobsahuje žiadne definovanie sociálnej práce – predchádzajúce pokusy o jej zadefinovanie (napr. v zákone o sociálnej pomoci), ako aj absencia takýchto úprav pre iné odbory potvrdzujú, že definície, ktoré nemajú normatívny obsah, resp. nie sú potrebné pre ďalšiu legislatívnu úpravu, patria teórii a ani právna úprava nemôže prebrať resp. nahrádzať rolu teórie. Akákoľvek definícia, ktorá by svojou formou zodpovedala aj požiadavkám kladeným na zákon, by nebola univerzálne akceptovateľná vo všetkých oblastiach, v ktorých sa sociálna práca vykonáva. Pokusy o jej formulovanie na účely zákona by i naďalej odvádzali pozornosť od podstaty, ktorou je inštitucionalizácia a profesionalizácia sociálnej práce.

Z navrhnutých úvodných ustanovení je zrejmé, že úpravu podmienok výkonu sociálnej práce môžu využiť všetky oblasti (napr. zdravotníctvo, školstvo...), v ktorých sa sociálna práca vykonáva – pre prípad, že by niektorej z oblastí takáto právna úprava nevyhovovala, môže zákon upraviť výnimku. Za rovnako dôležité považuje ministerstvo upraviť aj skutočnosť, že na čiastkové odborné činnosti, ktoré sú najmä občianskou verejnosťou chápané ako sociálna práca (napr. poskytovanie informácií, jednoduché sprevádzanie, pomoc pri spisovaní žiadostí, sprostredkovávanie odbornej pomoci a pod.), sa navrhovaný zákon vzťahovať nebude.

Čl. I
PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§1

Predmet úpravy

(1) Tento zákon upravuje

a) podmienky výkonu

1. sociálnej práce,

2. nadstavbových odborných činností

b) vznik, postavenie a pôsobnosť Slovenskej komory sociálnych pracovníkov a odborných asistentov sociálnej práce (ďalej len „komora“),

c) profesijné tituly v oblasti sociálnej práce,

d) výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník,

e) ďalšie vzdelávanie.

(2) Ustanovením podmienok na výkon nadstavbových odborných činností nie sú dotknuté práva a povinnosti subjektov podľa osobitných predpisov.

(napr. Zákon o pedagogických a iných odborných zamestnancoch, Zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve)

§ 2

(1) Na výkon čiastkových činností, ktoré svojim charakterom zodpovedajú odborným činnostiam z oblasti sociálnej práce sa tento zákon nevzťahuje.

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na výkon sociálnej práce v *(ustanovenie bude zaradené v prípade potreby - budú doplnené oblasti výkonu podľa požiadaviek rezortov)*.

Druhá časť SOCIÁLNA PRÁCA A NADSTAVBOVÉ ODBORNÉ ČINNOSTI

Navrhuje sa vnútorné členenie na dve hlavy: Sociálna práca a Nadstavbové odborné činnosti

Prvá hlava SOCIÁLNA PRÁCA

Prvá hlava druhej časti návrhu je venovaná sociálnej práci, odbornej spôsobilosť a kvalifikačným predpokladom. Ako už bolo uvedené, zákon nemá ambíciu definovať sociálnu prácu, je však dôležité vyzdvihnúť, že sa jedná o odbornú činnosť, ktorú vykonávajú v praxi sociálni pracovníci a odborní asistenti sociálnej práce. Navrhuje sa jasne ustanoviť, že sociálnu prácu vykonáva v praxi sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce. Vzhľadom na potreby praxe sa navrhuje vytvoriť zákonné podmienky aj na výkon rôznych špecializácií – špecializovaných odborných pracovných činností v špecializovaných odboroch sociálnej práce. V žiadnom prípade nie je cieľom otvárať diskusiu na tému polyvalencia vs špecializácia sociálnej práce ani vytvoriť dve úrovne sociálnej práce – to vzhľadom na jej povahu ani nie je možné. Cieľom však je, aby pre niektoré oblasti výkonu, ktoré to vyžadujú, mohla byť požadovaná príslušná špecializácia. Vzhľadom na prudký vývoj v oblasti sociálnej práce bude sústavu špecializovaných odborov, špecializované akreditované vzdelávanie a jeho štandard upravovať flexibilnejšie nariadenie vlády Slovenskej republiky.

Identifikovať špecializované odbory je mimoriadne náročné, viaže sa k nim v prvom rade príslušné špecializačné vzdelávanie a rovnako dôležitá, jasne identifikovateľná (nezameniteľná, reálne existujúca) oblasť výkonu. Pracovná skupina sa zaoberá aj navrhnutím sústavy špecializovaných odborov sociálnej práce – podstatou je reálne zhodnotenie potrieb praxe, jasné identifikovanie očakávaní od výkonu v konkrétnej špecializácii v kombinácii s jasne definovaným obsahom dlhodobej odbornej prípravy a následne seriózne porovnanie reálnej odchýlky očakávania a predpokladanej odbornej prípravy od štandardného vysokoškolského študijného programu. Predbežne sú definované špecializované odbory: dávkové systémy, sociálne posudkové činnosti, sociálna kuratela, sociálne poradenstvo.

Návrh počíta s výraznou zmenou – navrhuje sa, aby sociálny pracovník (nie odborný asistent sociálnej práce) mohol sociálnu prácu vykonávať aj ako samostatnú prax – samostatnú zárobkovú činnosť v profesii sociálny pracovník. Podmienky výkonu samostatnej praxe sú upravené v piatej časti.

Keďže predkladaný návrh je výlučne o odbornosti (t.j. ostatné podmienky napr. bezúhonnosť, zdravotný stav a pod. upravuje oblasť pracovného práva, osobitné právne predpisy a určuje zamestnávateľ), navrhuje sa (§ 4) upraviť odbornú spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce. Ťažiskom je úprava kvalifikačného predpokladu (§ 5) – navrhuje sa, aby sociálny pracovník bol ten, kto získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v odbore sociálna práca a odborný asistent sociálnej práce bol ten, kto skončil najmenej vyššie odborné vzdelanie v oblasti sociálnej práce v rozsahu najmenej 3 školské roky – t.j. ten, kto skončil vyššie odborné štúdium v oblasti sociálnej práce alebo prvý stupeň vysokoškolského štúdia v študijnom odbore sociálna práca. Pre výkon špecializovaných odborných činností sa navrhuje vyžadovať ukončenie vysokoškolské

vzdelanie druhého stupňa v odbore sociálna práca a absolvovanie ustanoveného špecializovaného akreditovaného vzdelávania v príslušnom špecializačnom odbore.

DRUHÁ ČASŤ
SOCIÁLNA PRÁCA A NADSTAVBOVÉ ODBORNÉ ČINNOSTI
PRVÁ HLAVA
SOCIÁLNA PRÁCA

§ 3

Vykonávanie sociálnej práce

(1) Sociálna práca je na účely tohto zákona súbor odborných pracovných činností a špecializovaných odborných pracovných činností v príslušnom špecializovanom odbore sociálnej práce, ktoré sú vykonávané na účel ustanovený osobitným predpisom.

(2) Sociálnu prácu vykonáva

- a) sociálny pracovník,
- b) odborný asistent sociálnej práce.

(3) Sociálny pracovník vykonáva sociálnu prácu

- a) v pracovnoprávnom vzťahu alebo v obdobnom pracovnom vzťahu,
- b) na základe povolenia na výkon samostatnej zárobkovej činnosti sociálneho pracovníka.

(4) Odborný asistent sociálnej práce vykonáva sociálnu prácu v pracovnoprávnom vzťahu alebo v obdobnom pracovnom vzťahu.

(5) Podmienkou na vykonávanie sociálnej práce je odborná spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník alebo odborná spôsobilosť na výkon profesie odborný asistent sociálnej práce. Ustanovením podmienok na výkon profesie sociálny pracovník a profesie odborný asistent sociálnej práce týmto zákonom nie sú dotknuté podmienky ustanovené osobitnými predpismi (*predpisy o výkone práce v pracovnoprávnom vzťahu alebo v obdobnom pracovnom vzťahu, o výkone samostatnej zárobkovej činnosti, osobitné predpisy*).

§4

Odborná spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce

(1) Odborná spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce je

- a) splnenie ustanoveného kvalifikačného predpokladu podľa § 5,
- b) absolvovanie ďalšieho vzdelávania počas výkonu sociálnej práce,
- c) splnenie podmienok registrácie v komore, ak sa podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov registrácia vyžaduje.

§5

Kvalifikačný predpoklad

(1) Kvalifikačný predpoklad na výkon odborných činností sociálnej práce na

- a) výkon profesie sociálny pracovník je získané vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore sociálna práca,
- b) výkon profesie odborný asistent sociálnej práce je získané najmenej vyššie odborné vzdelanie v oblasti sociálnej práce s dĺžkou stanoveného štúdia najmenej tri školské roky.

(2) Kvalifikačným predpokladom na výkon špecializovaných odborných činností sociálnej práce je

- a) splnenie kvalifikačného predpokladu podľa odseku 1 písm. a) a
- b) absolvovanie ustanoveného špecializovaného akreditovaného vzdelávania v príslušnom špecializovanom odbore sociálne práce.

(3) Splnenie kvalifikačného predpokladu podľa

- a) odseku 1 písm. a) sa preukazuje dokladom o získanom vzdelaní druhého stupňa v študijnom odbore sociálna práca vydaným príslušnou vysokou školou alebo uznaným dokladom o takomto vzdelaní vydaným zahraničnou vysokou školou,
- b) odseku 1 písm. b) sa preukazuje dokladom o získanom vzdelaní vydaným príslušnou strednou školou alebo dokladom o získanom vzdelaní prvého stupňa v študijnom

odbore sociálna práca vydaným príslušnou vysokou školou alebo uznaným dokladom o takomto vzdelaní vydaným zahraničnou strednou školou alebo zahraničnou vysokou školou,

- c) odseku 2 písm. b) sa preukazuje dokladom o absolvovaní ustanoveného špecializovaného akreditovaného vzdelávania.

(4) Sústavu špecializovaných odborov sociálnej práce, špecializované akreditované vzdelávanie podľa špecializovaného odboru sociálnej práce, štandard vzdelávania špecializovaného akreditovaného vzdelávania ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

---//---

Druhá hlava NADSTAVBOVÉ ODBORNÉ ČINNOSTI

Stanovenie špecializovaných odborov sociálnej práce zároveň nevyklučuje, aby sociálny pracovník ale aj odborný asistent sociálnej práce nezískal rôzne špecifické odborné znalosti, ktoré však nevyžadujú primárne vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v sociálnej práci – mediácia, práca s rodinou, znalosti v práci s drogovými závislými, ale napr. aj psychoterapia. Z tohto dôvodu sa navrhuje upraviť aj podmienky vykonávania rôznych špecifických odborných činností - na účely zákona sú tieto špecifické odborné činnosti nazvané pojmom nadstavbové odborné činnosti a ich podstatou je, že nie sú vlastné len sociálnym pracovníkom a na ich vykonávanie je nevyhnutná odborná príprava (akreditované odborné vzdelávanie alebo aj neakreditovaný vzdelávací program).

Podobne ako pri špecializovaných odboroch sociálnej práce sa navrhuje aby sústavu odborov nadstavbových odborných činností, kvalifikačný predpoklad, vzdelávanie a jeho štandard ustanovilo ministerstvo vo všeobecne záväznom právnom predpise.

DRUHÁ HLAVA

NADSTAVBOVÉ ODBORNÉ ČINNOSTI

§ 6

(1) Sociálny pracovník a asistent sociálnej práce môžu nad rámec súboru odborných činností sociálnej práce alebo nad rámec súboru špecializovaných odborných činností v oblasti sociálnej práce vykonávať aj nadstavbové odborné činnosti.

(2) Nadstavbové odborné činnosti môže za podmienok ustanovených týmto zákonom v oblasti sociálnych vecí a rodiny vykonávať aj psychológ, špeciálny pedagóg, liečebný pedagóg a ďalšie profesie pôsobiace v oblasti sociálnych vecí a rodiny.

Odborná spôsobilosť na vykonávanie nadstavbových odborných činností

§ 7

(1) Odborná spôsobilosť na vykonávanie nadstavbových odborných činností je splnenie osobitného odborného kvalifikačného predpokladu

- a) absolvovaním ustanoveného odborného akreditovaného vzdelávania,
- b) absolvovaním ustanoveného vzdelávacieho programu.

(2) Sústavu odborov nadstavbových odborných činností, kvalifikačný predpoklad, akreditované vzdelávanie podľa odboru nadstavbových odborných činností, vzdelávací program, štandard vzdelávania akreditovaného vzdelávania a štandard vzdelávacieho programu ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) všeobecne záväzným právnym predpisom.

---//---

Tretia časť KOMORA

Navrhuje sa zriadiť na účely spravovania profesie sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce Slovenskú komoru sociálnych pracovníkov a odborných asistentov sociálnej práce.

Rola Slovenskej komory sociálnych pracovníkov a odborných asistentov sociálnej práce je nespochybniteľná, ministerstvo samo nemôže spravovať profesiu, to by bolo prinajmenšom nevhodné a tiež neodborné a preto navrhuje riešiť spravovanie profesie sociálny pracovník a odborný asistent sociálnej práce kombináciou zákonnej regulácie profesie s utvorením právnych podmienok na spravovanie profesie samotnými sociálnymi pracovníkmi a odbornými asistentmi sociálnej práce prostredníctvom samostatnej profesijnej organizácie so zákonom priznanými kompetenciami.

Navrhuje sa, aby orgánmi komory boli snem komory, predstavenstvo komory, profesijná rada komory, disciplinárna komisia komory a dozorná rada komory. Špecifikom na rozdiel od iných profesijných združení by mala byť profesijná rada komory, ktorá je osobitne pre sociálnu prácu dôležitá, nakoľko doposiaľ nikdy neexistoval inštitút, ktorý by dbal nad

profesijným zabezpečením sociálnej práce - sociálna práca nemá doposiaľ žiadne skúsenosti s budovaním profesie, s odborným vzdelávaním a pod.

Navrhuje sa dobrovoľné členstvo v komore (výnimku tvorí len sociálny pracovník, ktorý má záujem o výkon samostatnej praxe) s tým, že osobitný zákon môže upraviť pre oblasť výkonu povinnosť členstva. Vzhľadom na fakt, že sa jedná o absolútnu novinku, sa tiež navrhuje, aby okrem čestných členov bolo zavedená aj možnosť tzv. hosťujúceho členstva pre zástupcu profesijného združenia z oblasti vzdelávania, resp. odborníka z oblasti vzdelávania tak, aby hosťujúci člen nemal plné práva ako člen komory, ale aby mohol riadne pôsobiť v profesijnej rade komory.

Keďže pre oblasť sociálnej práce navrhuje ministerstvo aj možnosť výkonu samostatnej praxe, osobitne sú upravené kompetencie komory sociálnych pracovníkov vo vzťahu k výkonu samostatnej praxe – rozhodovacia činnosť k výkonu samostatnej praxe a vedenie registra povolení.

TRETIA ČASŤ

KOMORA

Všeobecné ustanovenia

§ 8

Zriaďuje sa komora.

§9

(1) Komora je právnická osoba, ktorá vykonáva svoju pôsobnosť na celom území Slovenskej republiky.

(2) Komora môže podnikáť iba v oblasti vzdelávania, vydávania odborných časopisov a publikácií na podporu plnenia svojich úloh.

(3) Činnosť komory sa riadi štatútom komory. Komora ďalej upraví

- a) spôsob voľby predsedu komory a členov orgánov komory volebným poriadkom komory,
- b) spôsob rokovania orgánov komory rokovacím poriadkom komory,
- c) disciplinárne konanie disciplinárnym poriadkom komory,
- d) pravidlá hospodárenia hospodárskym poriadkom komory.

(4) Orgány komory sú

- a) snem komory,
- b) predstavenstvo komory,
- c) profesijná rada komory,
- d) disciplinárna komisia komory,
- e) dozorná rada komory.

(5) Funkcie v orgánoch komory sú čestné. Na preukázané výdavky vzniknuté pri výkone funkcie môže byť poskytnutá náhrada podľa osobitného predpisu¹⁾.

§ 10

Úlohy komory

Komora najmä

- a) združuje členov komory a vedie zoznam členov komory,
- b) vedie registre a iné evidencie, ak tak ustanoví tento zákon,
- c) chráni práva a záujmy svojich členov v súvislosti s výkonom povolania, poskytuje členom komory bezplatné poradenstvo v súvislosti s výkonom povolania a sprostredkúva členom komory v prípade potreby zastupovanie v konaní pred súdmi vo veciach súvisiacich s výkonom povolania,
- d) koná vo veciach podnetov, návrhov a sťažností svojich členov v súvislosti s ich právami a povinnosťami vyplývajúcimi z tohto zákona a iných právnych predpisov
- e) vydáva vnútorné predpisy komory,
- f) vydáva stanoviská k etickým otázkam výkonu profesie,
- g) podieľa sa na riešení otázok odborného vzdelávania, vytvára predpoklady na zvyšovanie vzdelanosti a profesionálnej úrovne povolania,
- h) poskytuje údaje zo zoznamu, registra na účely štátnych štatistických zisťovaní,
- i) kontroluje dodržiavanie povinností členov komory,
- j) rozhoduje o disciplinárnych opatreniach,
- k) spolupracuje s orgánmi štátnej správy, s profesijnými združeniami a vzdelávacími ustanovizňami a s ďalšími osobami,

¹⁾ Zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov

- l) zabezpečuje medzinárodnú spoluprácu s profesijnými združeniami a vzdelávacími inštitúciami,
- m) plní oznamovaciu povinnosť o skutočnostiach z disciplinárnych konaní alebo iných skutočnostiach.

§ 11

Členstvo v komore

(1) Členom komory sa môže stať fyzická osoba, ktorá je odborne spôsobilá na výkon profesie podľa tohto zákona, ak požiada o zápis do zoznamu členov. Členstvo v komore vzniká zápisom do zoznamu členov. Členstvo v komore je dobrovoľné.

(2) Predstavenstvo komory zapíše fyzickú osobu do zoznamu členov do 30 dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti a dokladov preukazujúcich odbornú spôsobilosť podľa tohto zákona, ak je žiadateľ je odborne spôsobilý na výkon profesie podľa tohto zákona. O zapísaní v zozname členov vydáva predstavenstvo komory na žiadosť člena potvrdenie o členstve.

(3) Ak predstavenstvo nezapíše fyzickú osobu do zoznamu členov, písomne oznámi nezapísanie do zoznamu členov fyzickej osobe, ktorá o zapísanie požiadala. Súčasťou oznámenia podľa prvej vety je aj poučenie o možnosti podať námietku proti nezapísaniu do zoznamu členov do dvoch mesiacov od doručenia oznámenia o nezapísaní do zoznamu členov. O námietke proti nezapísaniu do zoznamu členov rozhoduje profesijná rada komory do dvoch mesiacov odo dňa doručenia námietky. Rozhodnutie profesijnej rady komory je konečné a nie je možné proti nemu sa odvolať.

(4) Komora môže na návrh orgánu komory priznať postavenie člena komory aj zástupcovi iného profesijného združenia z oblasti vzdelávania alebo odborníkovi z oblasti vzdelávania (ďalej len „hostujúci člen“). Hostujúci člen má právo zúčastňovať sa snemu komory bez hlasovacieho práva a byť zvolený do profesijnej rady komory.

(5) Komora môže na návrh orgánu komory alebo člena komory fyzickej osobe, ktorá významnou mierou prispela k rozvoju príslušnej profesie udeliť čestné členstvo v komore. Čestný člen komory má právo zúčastňovať sa snemu komory bez hlasovacieho práva.

(6) Člen komory je povinný oznámiť predstavenstvu komory rozhodné skutočnosti, ktoré môžu mať za následok prerušenie alebo ukončenie jeho členstva v komore. Predstavenstvo komory preruší členovi členstvo v komore na jeho žiadosť alebo z dôvodov uvedených v štatúte komory.

(7) Členstvo v komore zaniká

- a) na žiadosť člena komory,
- b) smrťou člena komory alebo jeho vyhlásením za mŕtveho,
- c) vylúčením člena z komory v disciplinárnom konaní,
- d) z dôvodov uvedených v štatúte komory.

(8) Komora vedie, pravidelne aktualizuje a sprístupňuje na svojom webovom sídle zoznam

- a) členov komory, ktorý obsahuje evidenčné číslo člena komory, meno, priezvisko, titul, dátum narodenia, dátum zapísania do zoznamu členov, dátum zániku členstva, dátum prerušenia členstva v komore a dátum obnovenia členstva v komore,
- b) hosťujúcich členov komory, ktorý obsahuje , meno, priezvisko, titul, dátum narodenia, dátum zapísania do zoznamu hosťujúcich členov komory a dátum ukončenia hosťujúceho členstva v komore.
- c) čestných členov, ktorý obsahuje meno, priezvisko, titul a dátum zapísania do zoznamu čestných členov.

§ 12

Štatút komory

Štatút komory upraví

- a) podrobnosti o organizácii komory, jej orgánov a ich pôsobnosti,
- b) podrobnosti členstva komory, práva a povinnosti člena komory,
- c) počet členov predstavenstva komory, disciplinárnej komisie komory, profesijnej rady komory a dozornej rady komory,
- d) dĺžku funkčného obdobia predstavenstva komory a členov orgánov komory a spôsob zániku funkcie predstavenstva komory a členov orgánov komory,
- e) podmienky poskytnutia výšky náhrady preukázaných výdavkov vzniknutých pri výkone funkcie člena orgánu komory,
- f) podrobnosti konfliktu záujmu predsedu komory a členov orgánov komory,

Orgány komory

§ 13

Snem komory

(1) Snem komory je najvyšší orgán komory. Snem komory tvoria členovia komory.

(2) Snem komory

- a) vydáva vnútorné predpisy komory,
- b) volí a odvoláva predsedu predstavenstva komory a členov orgánov komory ak tento zákon neustanovuje inak,
- c) môže zriadiť a zrušiť pobočku komory,
- d) schvaľuje výšku členského príspevku a poplatkov,
- e) schvaľuje vyhodnotenie hospodárenia komory za uplynulý kalendárny rok,
- f) rozhoduje o ďalších veciach, ktoré si vyhradí alebo ktoré sú upravené v štatúte komory.

(3) Predstavenstvo komory zvoláva snem komory najmenej raz za kalendárny rok. Predstavenstvo komory je povinné snem komory zvolať do dvoch mesiacov odo dňa doručenia písomnej žiadosti

- a) predsedu predstavenstva komory,
- b) aspoň tretiny členov komory alebo
- c) dozornej rady komory.

§ 14

Predstavenstvo komory

(1) Predstavenstvo komory je výkonný a riadiaci orgán komory, ktorý

- a) plní uznesenia snemu komory,
- b) schvaľuje návrh rozpočtu na kalendárny rok,
- c) hospodári s majetkom komory,
- d) predkladá správy o činnosti predstavenstva komory snemu komory,
- e) rozhoduje o námietkach, ak podľa tohto zákona rozhodoval orgán komory,
- f) rozhoduje o výške náhrady preukázaných výdavkov vzniknutých pri výkone funkcie v orgánoch komory,

- g) rozhoduje o ďalších veciach podľa tohto zákona, ak o nich nerozhodujú iné orgány komory,
- h) podáva záväzný výklad vnútorných predpisov komory,
- i) rozhoduje o zapísaní do zoznamu členov komory a vedie zoznam členov komory,
- j) zabezpečuje informačnú, dokumentačnú a publikačnú činnosť komory.

(2) Predseda predstavenstva komory je štatutárnym orgánom komory. Predsedu predstavenstva komory volí snem komory nadpolovičnou väčšinou prítomných členov na sneme.

(3) Funkcia predsedu komory je nezlučiteľná s výkonom funkcie v orgánoch verejnej správy.

§ 15

Disciplinárna komisia komory

(1) Disciplinárna komisia komory

- a) rozhoduje o disciplinárnych opatreniach v disciplinárnom konaní na návrh dozornej rady, profesijnej rady, z vlastného podnetu alebo na podnet iných osôb ,
- b) preveruje podnety a sťažnosti na porušenie disciplíny členov komory,
- c) vykonáva ďalšiu disciplinárnu právomoc v súlade a disciplinárnym poriadkom komory.

(2) Disciplinárna komisia komory zo svojich členov volí a odvoláva predsedu disciplinárnej komisie a podpredsedu alebo podpredsedov disciplinárnej komisie.

§ 16

Dozorná rada komory

(1) Dozorná rada komory

- a) kontroluje
 1. činnosť komory,
 2. plnenie uznesení snemu komory a plnenie rozhodnutí predstavenstva komory,
 3. hospodárenie komory,
 4. činnosť predstavenstva komory a predsedu komory,

5. dodržiavanie vnútorných predpisov komory a rozhodnutí orgánov komory,
- b) podáva návrh na začatie disciplinárneho konania člena komory,
 - c) volí a odvoláva zo svojich členov predsedu dozornej rady a podpredsedu alebo podpredsedov dozornej rady,
 - d) podáva námietky proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie komory o uložení disciplinárneho opatrenia podľa disciplinárneho poriadku komory.

(2) Dozorná rada komory zo svojich členov volí a odvoláva predsedu dozornej rady a podpredsedu alebo podpredsedov dozornej rady

§17

Profesijná rada komory

(1) Profesijná rada komory je orgán komory, ktorý svojou činnosťou utvára predpoklady na zvyšovanie vzdelanosti a profesionálnej úrovne príslušnej profesie.

(2) Členov profesijnej rady komory volí snem komory z členov komory a z hosťujúcich členov tak, aby bol zachovaný väčšinový podiel členov komory v profesijnej rade. Na účely plnenia úloh profesijnej rady komory má hosťujúci člen rovnaké práva a povinnosti ako člen komory okrem práva byť zvolený za predsedu profesijnej rady. Profesijná rada komory si zvolí predsedu a podpredsedov profesijnej rady komory.

(3) Profesijná rada komory

- a) vydáva etický kódex profesie, ktorý je po schválení snemom pre členov komory záväzný,
- b) podáva stanoviská k etickým otázkam profesie a to na základe podnetu iného orgánu komory, z vlastného podnetu alebo na základe podnetu iných osôb,
- c) podáva návrhy na disciplinárne konanie disciplinárnej komisii,
- d) rozhoduje o vydaní povolenia, dočasnom pozastavení povolenia a zrušení povolenia na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník a vedie register povolení na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník,
- e) rozhoduje o námietkach vo veciach zapísania do zoznamu členov komory,
- f) rozhoduje vo veciach uznávania dokladov preukazujúcich absolvovanie ustanoveného špecializovaného akreditovaného vzdelávania v príslušnom špecializovanom odbore

- alebo o absolvovaní ustanoveného odborného vzdelávania odbornej spôsobilosti podľa tohto zákona vydané zahraničnými školami alebo inými oprávnenými orgánmi podľa právnych predpisov príslušného štátu (ďalej len „doklad o absolvovaní vzdelávania“),
- g) posudzuje žiadosti o akreditáciu a o výsledku posúdenia vydáva v stanovenom termíne stanovisko k žiadosti o akreditáciu,
 - h) menuje zástupcov v skúšobných komisiách podľa tohto zákona.

§ 18

Hospodárenie a majetok komory

(1) Komora samostatne spravuje svoj majetok a hospodári na základe rozpočtu schváleného na príslušný kalendárny rok.

(2) Ak rozpočet na príslušný kalendárny rok nebol schválený do 31. decembra predchádzajúceho kalendárneho roka, spravuje sa hospodárenie komory posledným schváleným rozpočtom, najdlhšie však šesť mesiacov.

(3) Príjmy komory tvoria

- a) členské príspevky,
- b) poplatky,
- c) pokuty uložené v disciplinárnom konaní,
- d) dary,
- e) dotácie a
- f) iné príjmy získané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

---//---

Štvrtá časť VZDELÁVANIE

Štvrtá časť je podstatnou časťou pre zabezpečenie očakávanej úrovne výkonu a venuje sa oblasti, ktorá pre oblasť sociálnej práce doposiaľ absentovala a to ďalšiemu vzdelávaniu. Ďalším vzdelávaním ja na účely nového zákona špecializované akreditované vzdelávanie na výkon špecializovaných odborných činností, odborné akreditované vzdelávanie na výkon nadstavbových činností a sústavné vzdelávanie.

Na to aby vôbec mohlo reálne prísť k tvorbe systému ďalšieho vzdelávania v predmetných oblastiach je potrebné v prvom rade doriešiť otázku samotných vzdelávacích programov. Faktom je, že neexistujú resp. existujú čiastkovo ako iniciatíva vzdelávateľov bez reálnej podpory v zákone. Keďže nový zákon počíta s riadnym akreditovaným vzdelávaním, navrhuje sa, aby Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky rozhodovalo o akreditácii špecializovaného vzdelávania a o akreditácii odborného vzdelávania na výkon nadstavbových metód.

Na rozhodovanie o akreditácii a na výkon ďalších činností v oblasti akreditácie navrhuje ministerstvo zriadiť akreditačnú komisiu pre oblasť vzdelávania. Navrhuje sa podrobná úprava podmienok, za akých by bolo možné získať akreditáciu, a pomerne prísne podmienky pre subjekty, ktoré budú mať záujem o akreditáciu študijného programu. Veľká pozornosť je venovaná lektorskej spôsobilosti. Ministerstvo by malo o akreditáciách rozhodovať v správnom konaní a významnú úlohu bude zohrávať v oblasti posudzovania odbornosti vzdelávacích programov profesijná rada komory, ktorej stanovisko k tomu ktorému vzdelávaciemu programu by malo byť jedným z rozhodujúcich podkladov na rozhodnutie vo veci akreditácie.

Samostatná časť je venovaná osvedčeniam o špecializácii absolventom akreditovaného špecializačného študijného programu a osvedčeniam odbornej spôsobilosti na vykonávanie príslušnej nadstavbovej metódy. Osvedčenie bude možné vydať až po úspešnom absolvovaní špecializačnej alebo odbornej skúšky. Navrhuje sa tiež upraviť aj podmienky samotnej skúšky. Vzhľadom na návrh na reguláciu povolania prostredníctvom kvalifikácie je potrebné osobitne upraviť uznávanie diplomov, vysvedčení, osvedčení a ostatných dokladov o vzdelaní vydaných v zahraničí. Na uznávanie dokladov o vyššom odbornom vzdelaní a vysokoškolskom vzdelaní vydaný zahraničnou strednou školou alebo zahraničnou vysokou školou by sa tak, ako doposiaľ vzťahoval Zákon o uznávaní odborných kvalifikácií avšak na porovnanie diplomov, vysvedčení, osvedčení a iných dokladov o absolvovaní vzdelávania vydaných zahraničnou školou alebo inými oprávneným orgánmi podľa právnych predpisov príslušného štátu by bola kompetentná príslušná komora. Návrh preto podrobne upravuje aj postup tohto procesu vrátane lehôt.

ŠTVRTÁ ČASŤ

VZDELÁVANIE

§ 19

Ďalšie vzdelávanie

- (1) Ďalšie vzdelávanie na účely tohto zákona zahŕňa
- a) špecializované akreditované vzdelávanie na výkon špecializovaných odborných činností,
 - b) odborné akreditované vzdelávanie na výkon nadstavbových odborných činností,

c) sústavné vzdelávanie.

(2) Ďalšie vzdelávanie v oblasti sociálnej práce a na účely získavania odbornej spôsobilosti na vykonávanie nadstavbových odborných činností v oblasti sociálnych vecí a rodiny odborne a metodicky riadi ministerstvo.

Podmienky akreditácie, osvedčenie o akreditácii, povinnosti vzdelávacej ustanovizne

§20

(1) Ministerstvo rozhoduje o akreditácii špecializovaného vzdelávania ustanovenom ako kvalifikačný predpoklad na výkon špecializovaných odborných činností a o akreditácii odborného vzdelávania ustanovenom ako osobitný kvalifikačný predpoklad na výkon nadstavbových odborných činností (ďalej len „akreditácia“).

(2) Na rozhodovanie o akreditácii a na výkon ďalších činností v oblasti akreditácie ministerstvo zriaďuje akreditačnú komisiu ministerstva pre oblasť vzdelávania (ďalej len „akreditačná komisia“) ako poradný orgán ministerstva. Predsedu akreditačnej komisie a členov akreditačnej komisie vymenúva a odvoláva minister práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. Podrobnosti o činnosti akreditačnej komisie a akreditácii upraví štatút akreditačnej komisie

§21

Podmienky akreditácie

(1) Podmienkou na udelenie akreditácie je

- a) splnenie podmienky podľa osobitného predpisu (O akreditáciu žiada vzdelávacia inštitúcia podľa § 5 Zákon č. 568/2009 Z.z. o celoživotnom vzdelávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov),
- b) spracovanie vzdelávacieho programu rozsahu a obsahu v ustanovenom vo vykonávacom predpise,
- c) podrobnosti záverečnej skúšky,
- d) zabezpečenie
 1. odborne a lektorsky spôsobilého garanta vzdelávacieho programu,
 2. odborne a lektorsky spôsobilého lektorského zboru na uskutočňovanie vzdelávacieho programu,

- e) materiálne - technické podmienky na uskutočňovanie študijného programu vrátane materiálne - technických podmienok na získanie praktických zručností,
- f) preukázateľná prax vo vykonávaní vzdelávacích aktivít súvisiacich s predmetom tohto zákona,
- g) odporúčanie akreditačnej komisie,
- h) súhlasné stanovisko profesijnej rady komory,
- i) uplynutie lehoty dvoch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o odňatí akreditácie vzdelávacieho programu z dôvodu poskytnutia nepravdivých alebo neúplných údajov v žiadosti o akreditáciu alebo z dôvodu porušenia povinnosti povinností podľa §25.

(2) Odborná a lektorská spôsobilosť garanta vzdelávacieho programu sa preukazuje dokladom o ukončenom vysokoškolskom vzdelaní tretieho stupňa v príslušnom odbore vzdelávacieho programu, spolu najmenej päť rokov praxe v odbore, ktorého sa vzdelávací program týka, a najmenej tri roky nepretržitej pedagogickej alebo lektorskej činnosti.

(3) Odborná a lektorská spôsobilosť lektora vzdelávacieho programu sa preukazuje dokladom o ukončenom vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa v príslušnom odbore ktorého sa týka lektorská činnosť, spolu najmenej tri roky praxe v odbore, ktorého sa týka lektorská činnosť, a tri roky nepretržitej pedagogickej alebo lektorskej činnosti.

(4) Splnenie podmienky odbornej praxe sa nevyžaduje u lektora, ktorý je vysokoškolský pedagóg a predmetom jeho lektorskej činnosti má byť oblasť jeho pedagogickej činnosti.

(5) Odborná spôsobilosť podľa odsekov 2 až 4 sa preukazuje príslušným dokladom o vzdelaní a potvrdením zamestnávateľa o dĺžke odbornej praxe; potvrdenie zamestnávateľa je možné nahradiť čestným vyhlásením.

(6) Lektorská spôsobilosť podľa odsekov 2 až 4 sa preukazuje dokladom o absolvovaní vzdelávania zameraného na rozvoj lektorských kompetencií alebo potvrdením vzdelávacej inštitúcie o výkone lektorskej činnosti lektora za príslušné obdobie s uvedením obsahového zamerania a jej rozsahu; vysokoškolský pedagóg preukazuje splnenie podmienky lektorskej spôsobilosti potvrdením od zamestnávateľa.

§22

(1) Žiadosť vzdelávacej inštitúcie o akreditáciu obsahuje

- a) názov, sídlo a právnu formu vzdelávacej inštitúcie,
- b) charakteristiku vzdelávacej inštitúcie,
- c) názov vzdelávacieho programu, o ktorého akreditáciu žiada,
- d) spracovaný vzdelávací program,
- e) prílohy obsahujúce podrobne spracovaný vzdelávací program, doklady a dokumentáciu preukazujúcu splnenie podmienok podľa § 21 ods. 1 písm. d) a e),

(2) Na účely preukázania splnenia podmienok podľa §21 písm. d) je prílohou žiadosti aj zoznam, ktorý obsahuje meno, priezvisko a dátum narodenia garanta vzdelávacieho programu a lektorov lektorského zboru.

(3) Podrobnosti o spôsobe podávania žiadostí a počet kópií žiadosti zverejní ministerstvo na svojom webovom sídle.

Konanie vo veciach akreditácie

§23

(1) Ministerstvo rozhodne vo veci akreditácie do 120 dní odo dňa doručenia žiadosti o akreditáciu alebo do 120 dní odo dňa doručenia dokladov a dokumentácie ak žiadalo o ich doplnenie, na základe odporúčania akreditačnej komisie ministerstva pre oblasť vzdelávania a na základe odborného stanoviska príslušnej komory.

(2) Žiadosť o akreditáciu posúdi profesijná rada príslušnej komory. Do 60 dní odo dňa doručenia žiadosti o akreditáciu doručí profesijná rada ministerstvu stanovisko k žiadosti o akreditáciu.

(3) Na konanie o akreditácii sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

§24

(1) Ak vzdelávacia inštitúcia spĺňa podmienky akreditácie podľa tohto zákona, ministerstvo vydá vzdelávacej ustanovizni osvedčenie o udelení akreditácie.

(2) Osvedčenie o udelení akreditácie má platnosť päť rokov a nemožno ho previesť na inú právnickú osobu alebo fyzickú osobu. Vzdelávacia inštitúcia môže požiadať o akreditáciu opakovane už počas platnosti udelenej akreditácie najskôr však 120 dní pred uplynutím platnosti akreditácie.

§25

Práva a povinnosti vzdelávacej inštitúcie

(1) Vzdelávacia inštitúcia je na základe udelenej akreditácie vzdelávacieho programu oprávnená uskutočňovať akreditovaný vzdelávací program.

(2) Vzdelávacia inštitúcia, ktorej ministerstvo vydalo osvedčenie o udelení akreditácie je povinná

- a) uskutočňovať akreditovaný vzdelávací program za takých podmienok, za akých sa osvedčenie o udelení akreditácie vydalo,
- b) viesť dokumentáciu akreditovaného vzdelávacieho programu podľa osobitného predpisu (§7 z.č.568/2009 Z. z.) v príslušnom akademickom roku, alebo v príslušnom cykle vzdelávacieho programu,
- c) viesť zoznam vydaných dokladov o ukončenom akreditovanom vzdelávacom programe a oznamovať údaje zo zoznamu ministerstvu, príslušnej komore a na účely štátnych štatistických zisťovaní.

(3) Ak počas platnosti akreditácie nastanú zmeny v plnení podmienok akreditácie podľa §21 ods. 1 písm. b) až d), vzdelávacia inštitúcia oznámi zmeny v plnení podmienok, nový spôsob plnenia podmienok. Na základe písomného oznámenia preverí akreditačná komisia ministerstva a profesijná rada príslušnej komory či vzdelávacia inštitúcia spĺňa podmienky udelenia akreditácie. Ak nie sú oznámené zmeny v rozpore s podmienkami, ktorých splnenie sa požaduje na udelenie akreditácie na akreditovaný program, na ktorý bola udelená akreditácia, oznámi ministerstvo vzdelávacej inštitúcii súhlas s vykonaním zmien.

§26

Zánik akreditácie

(1) Akreditácia vzdelávacieho programu zaniká

- a) ak vzdelávacia inštitúcia požiada o zrušenie osvedčenia o udelení akreditácie,
- b) zrušením alebo zánikom vzdelávacej inštitúcie, ktorej bolo vydané osvedčenie o udelení akreditácie vzdelávacieho programu, alebo zánikom predmetu jej činnosti, ktorým je vzdelávanie,
- c) uplynutím platnosti osvedčenia o udelení akreditácii vzdelávacieho programu.

(2) Ministerstvo rozhodne o odňatí udelení akreditácie vzdelávacieho programu, ak vzdelávacia inštitúcia

- a) poskytne nepravdivé alebo neúplné údaje v žiadosti o akreditáciu,
- b) závažným spôsobom alebo opakovane porušuje povinnosti podľa § 25 ods. 2,
- c) prestala spĺňať podmienky akreditácie vzdelávacieho programu,
- d) uskutočňuje vzdelávací program, na ktorý nezískala osvedčenie o udelení akreditácie.

(3) Ministerstvo môže začať konanie o odňatí udelení akreditácie, ak vzdelávacia inštitúcia porušuje povinnosti podľa § 32 ods. 2, alebo na základe oznámenia účastníkov vzdelávania aktivity, komory alebo iného oznámenia o neprofesionálnom vykonávaní vzdelávacieho programu.

§27

Zoznam vzdelávacích inštitúcií

Ministerstvo vedie zoznam vzdelávacích inštitúcií, ktoré uskutočňujú akreditovaný vzdelávací program. Zoznam obsahuje názov, sídlo a právnu formu vzdelávacej inštitúcie, názov akreditovaného vzdelávacieho programu. Zoznam podľa prvej vety zverejňuje ministerstvo na svojom webovom sídle.

§28

Vydávanie osvedčení o špecializácii a osvedčení o odbornej spôsobilosti

(1) Vzdelávacia inštitúcia vydáva

- a) osvedčenia o špecializácii absolventom akreditovaného špecializačného študijného programu po úspešnom absolvovaní špecializačnej skúšky,
- b) osvedčenia o odbornej spôsobilosti na vykonávanie príslušnej nadstavbovej metódy absolventom odborného akreditovaného vzdelávania po úspešnom vykonaní odbornej skúšky.

(2) Na vykonanie špecializačnej skúšky a na vykonanie odbornej skúšky podľa odseku 1 zriaďuje vzdelávacia inštitúcia najmenej trojčlennú skúšobnú komisiu zloženú zo zástupcov vzdelávacích inštitúcií uskutočňujúcich akreditovaný vzdelávací program a z menovaných zástupcov profesijnej rady príslušnej komory.

(3) Predsedom skúšobnej komisie je odborný garant alebo lektor príslušného akreditovaného vzdelávacieho programu. Členmi skúšobnej komisie sú fyzické osoby, ktorých odborná spôsobilosť je najmenej na úrovni lektora podľa tohto zákona. Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahuje sa na vykonanie skúšky osobitný predpis (z.č. 568/2006 Z.z., § 14 ods. 1 až 3 a ods. 7 a 8).

(4) Osvedčenia podľa odseku 1 sú verejnou listinou, musia byť opatrené úradnou pečiatkou a ich správnosť osvedčuje podpisom diplomu štatutár vzdelávacej inštitúcie, ktorá diplom vydáva a predseda skúšobnej komisie podľa ods.3.

(5) Osvedčenia podľa odseku 1 majú platnosť na celom území Slovenskej republiky a vydávajú sa na dobu neurčitú a ich platnosť nemožno obmedziť.

§29

Sústavné vzdelávanie

(1) Sústavné vzdelávanie je priebežné obnovovanie a udržiavanie získanej odbornej spôsobilosti v súlade s rozvojom príslušných odborov po celý čas výkonu príslušnej profesie.

(2) Sústavné vzdelávanie v rámci príslušnej profesie zabezpečuje alebo sprostredkúva zamestnávateľ a príslušná komora.

(3) Hodnotenie sústavného vzdelávania vykonáva komora príslušná na vedenie zoznamu členov komory.

(4) Kritériá a spôsoby hodnotenia sústavného vzdelávania podľa odsekov 1 až 4 ustanoví pre členov komory profesijná rada komory v Pravidlách hodnotenia sústavného vzdelávania členov komory. Týmto nie sú dotknuté vnútorné hodnotenia sústavného vzdelávania zamestnancov zamestnávateľom. Spôsob hodnotenia a podrobnosti hodnotenia môže ministerstvo upraviť všeobecne záväzným právnym predpisom.

§ 30

Uznávanie diplomov, vysvedčení, osvedčení a ostatných dokladov o vzdelaní

(1) Na uznávanie dokladov o vyššom odbornom vzdelaní a vysokoškolskom vzdelaní vydaný zahraničnou strednou školou alebo zahraničnou vysokou školou sa vzťahuje osobitný predpis. *(Zákon č. 293/2007 Z.z. o uznávaní odborných kvalifikácií).*

(2) Diplomy, vysvedčenia, osvedčenia a iné doklady o absolvovaní vzdelávania vydané zahraničnou školou alebo iným oprávneným orgánmi podľa právnych predpisov príslušného štátu na účely uznania kvalifikačného predpokladu na výkon špecializovaných odborných činností sociálnej práce alebo na účely uznania odbornej spôsobilosti na vykonávanie nadstavbových odborných činností v oblasti sociálnych vecí a rodiny porovnáva a uznáva komora.

(3) Žiadosť o uznanie kvalifikácie o absolvovaní vzdelávania sa podáva v písomnej forme. K žiadosti žiadateľ doloží

- a) doklad o absolvovaní vzdelávania vydaný zahraničnou školou alebo iným oprávneným orgánom podľa právnych predpisov príslušného štátu,
- b) úradne osvedčený preklad dokladu podľa písmena a) do štátneho jazyka,
- c) podrobný rozsah a obsah absolvovaného vzdelávania v zahraničí v štátnom jazyku s odkazom na príslušné zdroje na účely overenia správnosti,
- d) iné doklady, ak ich vyžiada komora alebo ak môžu napomôcť uznaniu dokladu o absolvovaní vzdelávania.

(4) Ak má komora pochybnosti o pravosti predloženého dokladu o špecializácii alebo iných predložených dokladov, požiada príslušný orgán dotknutého štátu o potvrdenie pravosti dokladu. Komora môže požiadať žiadateľa alebo príslušný orgán dotknutého štátu o doplňujúce informácie na účely porovnania a uznania absolvovaného vzdelávania.

(5) Komora vydá rozhodnutie vo veci uznania absolvovaného vzdelávania v lehote do troch mesiacov od podania žiadosti alebo do troch mesiacov od doručenia podkladov podľa ods. 4.

Piata časť VÝKON SAMOSTATNEJ ZÁROBKOVEJ ČINNOSTI V PROFESII SOCIÁLNY PRACOVNÍK

Ako už bolo uvedené, ministerstvo navrhuje, aby sociálna práca mohla byť vykonávaná aj ako samostatná prax (sociálny pracovník). Ministerstvo vopred ďakuje za stanovisko resp. vyjadrenie k forme samostatnej praxe. K dispozícii sú dve možnosti – viazaná živnosť alebo výkon slobodného povolania a ministerstvo sa prikloní k prevažujúcemu návrhu z verejnej odbornej diskusie.

Podstatou návrhu je, že na výkon samostatnej praxe v profesii sociálny pracovník, by sa vyžadovalo povolenie komory sociálnych pracovníkov, ktoré by komora mohla vydať, ak by sociálny pracovník splnil odbornú spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník podľa zákona a ďalšie podmienky ustanovené zákonom (ak by splnil podmienku bezúhonnosti, bol by zapísaný v zozname členov komory a k praxi by mal zabezpečenú supervíziu) a ak by účel výkonu samostatnej praxe, ku ktorej by sa vzťahovalo povolenie, upravoval osobitný predpis (napr. vecný zákon by upravil účel výkonu sociálnej práce sociálnym pracovníkom napr. sanačný program rodiny by za zákonom ustanovených podmienok mohol vykonávať aj sociálny pracovník ako výkon samostatnej praxe).

Návrh upravuje podrobne postup vydania povolenia (za poplatok stanovený komorou) ako aj povinnosti držiteľa povolenia. Základnou podmienkou na udržanie povolenie bude sústavný výkon praxe, ktorý bude možné za zákonom stanovených podmienok prerušiť na žiadosť držiteľa alebo pri prerušení členstva v komore (z dôvodu disciplinárneho konania).

Vzhľadom k tomu, že sa jedná o nový inštitút, ministerstvo vopred ďakuje za námety, pripomienky názory k tejto časti.

PIATA ČASŤ VÝKON SAMOSTATNEJ ZÁROBKOVEJ ČINNOSTI V PROFESII SOCIÁLNY PRACOVNÍK

§ 31

Na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník sa vyžaduje povolenie komory.

Žiadosť o povolenie na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník

§32

(1) Žiadosť o povolenie podáva fyzická osoba (ďalej len "žiadateľ o povolenie") komore.

(2) Žiadosť o povolenie obsahuje

- a) meno a priezvisko, titul, dátum narodenia, údaj o štátnom občianstve,
- b) miesto trvalého pobytu alebo miesto prechodného pobytu na území Slovenskej republiky, ak je miesto trvalého pobytu fyzickej osoby mimo územia Slovenskej republiky,
- c) dátum zapísania do zoznamu členov komory,
- d) údaje o odbornej spôsobilosti,
- e) údaj o doterajšej odbornej praxi,
- f) uvedenie osobitného právneho predpisu na účely ktorého bude samostatná prax v profesii sociálny pracovník vykonávaná,
- g) miesto a rozsah vykonávania sociálnej práce,
- h) spôsob zabezpečenia supervízie výkonu samostatnej praxe.

(3) K žiadosti podľa odseku 2 žiadateľ o povolenie doloží osvedčené kópie dokladov o odbornej spôsobilosti doklad o doterajšej praxi, doklad o zdravotnej spôsobilosti, doklad o bezúhonnosti, ktorým je výpis z registra trestov nie starší ako tri mesiace.

Povolenie na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník

§33

(1) Komora vydá žiadateľovi povolenie na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník, ak žiadateľ

- a) spĺňa odbornú spôsobilosť na výkon profesie sociálny pracovník podľa tohto zákona,
- b) účel výkonu samostatnej zárobkovej činnosti, ku ktorej sa vzťahuje povolenie, upravuje osobitný predpis,
- c) je bezúhonný,
- d) je zdravotne spôsobilý na výkon praxe v profesii sociálny pracovník,
- e) je zapísaný v zozname členov komory,
- f) má zabezpečenú supervíziu vykonávanej praxe.

(2) Za bezúhonného sa považuje ten, kto nebol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo nebol právoplatne odsúdený sa trestný čin spáchaný z nedbanlivosti proti rodine a mládeži. Bezúhonnosť sa preukazuje výpisom z registra trestov nie starším ako tri mesiace a u cudzinca alebo občana Slovenskej republiky, ktorý má trvalý pobyt alebo prechodný pobyt mimo územia Slovenskej republiky, sa preukazuje dokladom nie starším ako tri mesiace vydaným v príslušnom štáte, ktorý obsahom zodpovedá dokladom vydávaným v Slovenskej republike; takýto doklad musí byť predložený spolu s úradne osvedčeným prekladom do štátneho jazyka.

§ 34

Vydanie povolenia

(1) Ak žiadateľ o povolenie preukázal splnenie podmienok na vydanie povolenia, komora vydá povolenie do 60 dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti o povolenie a zapíše vydanie povolenia do registra povolení, inak vydá oznámenie o nevydaní povolenia.

(2) Proti oznámeniu o nevydaní povolenia môže žiadateľ o povolenie podať komore námietku do 30 dní odo dňa doručenia oznámenia o nevydaní povolenia. O námietke rozhodne príslušný orgán komory do 60 dní odo dňa doručenia námietky. Rozhodnutie príslušného orgánu komory o námietke je záväzné.

(3) Povolenie má platnosť na území celej Slovenskej republiky, vydáva sa na neurčitý čas a nemožno ho previesť na inú fyzickú osobu.

(4) Povolenie obsahuje registračné číslo, meno, priezvisko, titul, dátum narodenia držiteľa povolenia, konkrétnu oblasť výkonu praxe podľa osobitného predpisu na ktorú sa povolenie vzťahuje. Povolenie je opatrené úradnou pečiatkou a podpisom predsedu predstavenstva komory.

(5) Zmenu mena, priezviska, titulu držiteľa povolenia vyznačí v povolení a v registri povolení komora sociálnych pracovníkov do 30 dní od ich oznámenia držiteľom povolenia.

(6) Fyzická osoba môže byť držiteľom viacerých povolení pre rôzne oblasti výkonu samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník podľa osobitných predpisov.

(7) Za vydanie povolenia sa uhrádza poplatok vo výške ustanovenej komorou. Výšku poplatku schvaľuje snem komory sociálnych pracovníkov. Uhradený poplatok je príjmom komory.

§ 35

(1) Držiteľ povolenia je povinný

- a) spĺňať podmienky podľa §33 počas celej platnosti povolenia,
- b) oznamovať zmenu v plnení podmienok podľa § 33 komore,
- c) vykonávať sústavne samostatnú zárobkovú činnosť v profesii sociálny pracovník.

(2) Sústavný výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník je sústavné vykonávanie sociálnej práce, ktoré nie je prerušené na dobu dlhšiu ako jeden rok. Za sústavný výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník sa považuje aj prerušenie výkonu sociálnej práce na dobu dlhšiu ako jeden rok a kratšiu ako tri roky, ak držiteľ povolenia požiadal o pozastavenie platnosti povolenia a komora jeho žiadosti vyhovel.

(3) Komora dočasne pozastaví platnosť povolenia, ak

- a) o to požiada držiteľ povolenia a doba na ktorú žiada držiteľ povolenia pozastaviť platnosť povolenia nepresiahla dobu troch rokov a dôvodom prerušenia nie je nesplnenie podmienky podľa § 33,
- b) bolo držiteľovi povolenia prerušené členstvo v komore.

(4) Komora zruší platnosť povolenia ak

- a) o to požiada držiteľ povolenia,
- b) je doba prerušenia výkonu samostatnej zárobkovej činnosti dlhšia ako tri roky,
- c) držiteľ prestal spĺňať podmienky podľa § 33,
- d) bolo držiteľovi ukončené členstvo v komore.
- e) nastala situácia upravená osobitným predpisom (*napr. osobitný zákon prestane umožňovať výkon sociálnej práce prostredníctvom samostatnej zárobkovej činnosti v nejakej oblasti výkonu*)

(5) Komora môže zrušiť platnosť povolenia, ak bolo držiteľovi povolenia opakovane uložené disciplinárne opatrenie podľa disciplinárneho poriadku komory.

(6) Komora pozastavuje platnosť povolenia a ruší platnosť povolenia písomným oznámením. Súčasťou oznámenia podľa prvej vety je

- a) uvedenie dôvodov pre ktoré bola pozastavená platnosť povolenia a doba na ktorú je pozastavená platnosť povolenia,
- b) uvedenie dôvodov zrušenia povolenia a dátum, ku ktorému je zrušená platnosť povolenia.

(7) Ak bola fyzickej osobe zrušená platnosť povolenia podľa odseku 4 písm. c) alebo podľa odseku 5, môže komora vydať povolenie na výkon samostatnej zárobkovej činnosti v profesii sociálny pracovník najskôr po uplynutí lehoty piatich rokov odo dňa zrušenia platnosti povolenia.

(8) Komora vedie a priebežne aktualizuje register povolení, ktorý obsahuje údaje podľa § 34 ods. 4, informácie o dočasnom pozastavení povolenia a informácie o zrušení povolenia. Register povolení zverejňuje komora na svojom webovom sídle.

---//---

Šiesta časť SPOLOČNÉ USTANOVENIA

V spoločných ustanoveniach sa navrhuje upraviť profesijné tituly – zdanlivo nadbytočné ustanovenie o profesijných tituloch sa stalo osobitne pre sociálnu prácu nevyhnutnosťou.

Enormné množstvo absolventov vysokoškolského študijného odboru sociálna práca jednoducho vyžaduje jasnú a jednoznačnú úpravu toho, kto vlastne je sociálny pracovník – kto si o sebe môže povedať, že je sociálny pracovník a koho tak môžeme oslovovať, t.j. že nestačí skončiť sociálnu prácu, ale treba ju aj prakticky vykonávať a plniť isté podmienky smerom k profesii. Na druhej strane, žiaľ, tiež nestačí mať na dverách od kancelárie napísané sociálny pracovník. Je doslova nevyhnutné začať budovať kredit profesie aj takýmito podpornými opatreniami. Navrhuje sa teda, aby profesijné tituly „sociálny pracovník“, a „odborný asistent sociálnej práce“ mohli používať len fyzické osoby, ktoré splnili podmienky na výkon tej ktorej profesie podľa tohto zákona. Navrhuje sa, aby profesijný titul „sociálny pracovník“ mohol používať aj vysokoškolský pedagóg s ukončeným vysokoškolským vzdelaním tretieho stupňa v študijnom odbore sociálna práca, pričom by ho profesijný titul neoprávňoval k vykonávaniu sociálnej práce v praxi. Návrh počíta aj s používaním rozšírených profesijných titulov podľa špecializácie či osvedčenia na výkon nadstavbovej odbornej činnosti.

V spoločných ustanoveniach sa tiež navrhuje zaradiť aj časť priestupkov, správnych deliktov a pokút - navrhuje sa aby bol priestupkovo zodpovedný ten, kto používa profesijný titul v rozpore so zákonom a správneho deliktu by sa dopustila vzdelávacia inštitúcia, ak by uskutočňovala študijný program podľa tohto zákona bez akreditácie a komora, ak by bola nečinná vo veciach zapísania do zoznamu členov komory, vo veciach registrácie, a vo veciach vydávania stanovísk profesijnej rady na účely akreditácie podľa tohto zákona.

ŠIESTA ČASŤ SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Profesijný titul

§ 36

(1) Fyzická osoba, ktorá spĺňa podmienky odbornej spôsobilosti na výkon odborných činností podľa tohto zákona, má v praxi pri ich vykonávaní právo používať profesijný titul

- a) „sociálny pracovník,“ ak splnila podmienky na výkon profesie sociálny pracovník podľa tohto zákona,
- b) „odborný asistent sociálnej práce,“ ak splnila podmienky na výkon profesie odborný asistent sociálnej práce podľa tohto zákona.

(2) Fyzická osoba, ktorá spĺňa podmienky odbornej spôsobilosti na výkon špecializovaných odborných činností podľa tohto zákona, má v praxi pri ich vykonávaní právo používať profesijný titul doplnený slovom „špecialista“. Slovo špecialista môže byť nahradené profesijným titulom, ktorý ustanoví nariadenie pre špecializáciu podľa príslušného špecializačného odboru.

(3) Ak fyzická osoba, ktorá má právo používať profesijný titul podľa tohto zákona nadobudla profesijné kompetencie na výkon nadstavbových odborných činností absolvovaním ustanoveného odborného akreditovaného vzdelávania podľa tohto zákona, môže príslušný profesijný titul doplniť slovami „s osvedčením na vykonávanie odbornej činnosti“ s uvedením príslušnej odbornej činnosti.

(4) Profesijný titul podľa odseku 1 až 3 sa neskracuje, používa sa za menom a priezviskom používateľa.

(5) Profesionálny titul „sociálny pracovník“ môže používať aj vysokoškolský pedagóg s ukončeným vysokoškolským vzdelaním tretieho stupňa v študijnom odbore sociálna práca. Použitie profesionálneho titulu podľa prvej vety neoprávňuje k vykonávaniu sociálnej práce v praxi.

(6) Je zakázané používať profesionálny titul inak ako je upravené v tomto zákone a je zakázané používať iné označenie zameniteľné s profesionálnymi titulmi podľa tohto zákona.

(7) Profesionálne tituly podľa ods. 2 a 3 ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky.

Priestupky a správne delikty

§ 37

(1) Priestupku sa podľa tohto zákona dopustí ten, kto používa profesionálny titul v rozpore s § 36. Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.

(2) Správneho deliktu sa podľa tohto zákona dopúšťa

- a) vzdelávacia inštitúcia, ak uskutočňuje študijný program podľa tohto zákona bez akreditácie,
- b) komora, ak je nečinná vo veciach zapísania do zoznamu členov komory, vo veciach registrácie, a vo veciach vydávania stanovísk profesionálnej rady na účely akreditácie podľa tohto zákona.

(2) Ministerstvo môže uložiť

- a) fyzickej osobe, ak používa profesionálny titul v rozpore s § 36 pokutu až do výšky 1500eur,
- b) vzdelávacej inštitúcii, ak uskutočňuje študijný program bez akreditácie pokutu až do výšky 3 000 eur,
- c) komore, ak je nečinná pri rozhodovaní podľa tohto zákona pokutu až do výšky 2000 eur.

(4) Na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje osobitný predpis o správnom konaní. Konanie o uložení pokuty môže ministerstvo začať aj z vlastného podnetu do troch mesiacov odo dňa, keď zistilo porušenie povinnosti. V rozhodnutí o uložení pokuty ministerstvo určí lehotu na odstránenie nedostatkov. Ak sa v tejto lehote nedostatky neodstránili, možno uložiť pokutu opakovane.

(5) Výnosy z pokút sú príjmom štátneho rozpočtu.

§38

Komora môže v disciplinárnom poriadku upraviť ukládanie pokút členom komory ako sankciu v disciplinárnom konaní. Na konanie o uložení pokuty komoru sa nevzťahuje osobitný predpis. Výnosy z pokút uložených členom komory v disciplinárnom konaní sú príjmom komory.

---//---

Siedma časť PRECHODNÉ USTANOVENIA

Je zrejmé, že návrh zákona, nech bude upravený po verejnej odbornej diskusii akýmkoľvek zásadným spôsobom, bude vyžadovať veľmi precízne spracované prechodné ustanovenia - ministerstvo zatiaľ neponúka ich paragrafové spracovanie – budú navrhnuté podľa výsledkov odbornej diskusie.

Ministerstvo si je vedomé významu prechodných ustanovení v tak citlivom zákone, akým je zákon, ktorý po prvýkrát zavádza kvalifikačné podmienky výkonu profesie sociálnej práce, ktoré doposiaľ neboli upravené žiadnym spôsobom. Ministerstvo uisťuje kolegov, ktorí nespĺňajú kvalifikačné podmienky tak, ako predpokladá návrh zákona, ale ktorí budú plniť podmienky na výkon svojho povolania (reálne vykonávaného) ku dňu účinnosti zákona, že práve prechodné ustanovenia budú túto situáciu upravovať tak, aby mohli i naďalej pokračovať vo výkone svojho povolania.

Prechodné ustanovenie utvorí podmienky na postupne zavádzanie špecializácií, a tiež nie je možné očakávať plnú funkčnosť systému ďalšieho vzdelávania - tieto ustanovenia budú mať nastavenú reálnu a najmä postupnú účinnosť (zavádzanie sa očakáva v priebehu min. 5 rokov). Rovnako sa očakáva minimálne ročná prechodná doba na konštituovanie a prevádzkovanie komory, nakoľko ministerstvo nechce zasahovať do kreovania a procesných organizácií – má za to, že je to úloha a zároveň právo profesie.

